

ABONAMENTUL:

Pe un an . . . 24 lei.
Pe o jum. de an 12 „
Pe trei luni . . . 6 „
Pentru România şi
străinătate:
Pe un an . . . 40 lei.
Pe o jum. de an 20 „

TELEFON N°. 286.

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIA
ŞI ADMINISTRATIJA
Târgul Inului Nr. 30.

INSERATE
se primesc la adminis-
traţie. Preţul după tarif
şi învoială.

Manuscrisele nu se în-
napoiază.

ZIAR POLITIC NAȚIONAL.

Preoțimea română din Bucovina și politica democratică bucovineană.

Cernăuți 30 Martie n.

În vremurile aceste de grea cumpănă, când norii grei ai războaielor între popoare amenință cu nimicire șubredul „echilibru european” și când „nesiguranța” și neclaritatea, însoțite de o nemulțumire generală, sunt caracteristica politicii guvernelor în ambele părți ale monarhiei, în vremurile aceste de prefacere, prin cari trecem când fiecare popor caută să-și asigure pentru viitor, fie în cadrele statelor existente, fie în noi formațiuni de state, o existență națională mai bună, — deputații și conducătorii poporului român din Bucovina sunt singurii, cari își mai cheltuesc timpul și energia în hărțuții personale și în lupte, cari departe de a aduce vre-un folos, strică direct acela, care i-a trimis în parlament, poporului român bucovinean.

Reprezentanții celorlalte popoare din Austria, înțelegând mai bine decât deputații români „glasul vremii”, — în fața evenimentelor, cari se petrec și-au dat cu toții mâna, astfel, că aproape nu mai poți vorbi de mici fracțiuni politice rutene, polone etc. în parlamentul austriac, ci numai de partide puternice, cari sunt în stare nu numai să înfrunte orice atac, ci să eluște chiar și drepturi pe sama națiunii lor, dela zgârcitul guvern austriac.

Nu mai deputații români, în credința poate, că situațiunea politică a poporului român din Bucovina e atât de „trandafirică și atât de fericită”, și că drepturile limbii lui sunt atât de respectate de autoritățile austriece, cred, că și aceste „clipe istorice”, prin care trecem, pot să le piardă, disputându-și reciproc într-un mod foarte necavaleresc, prin ziare, pe cari le dau în mâna poporului, activitatea și aptitudinile lor politice*). Că de-

* Cazul Sârbu-Onciul, care de câteva săptămâni preocupă presa bucovineană reprezentată prin „Viața Nouă” și „Foaia Poporului”, în detrimentul cauzii comune românești. — Nota autorului.

putații români sunt de astădată prea optimiști în judecarea situațiunii politice a poporului român din Bucovina, care e departe de stadiul de a se putea numi fericită, ne-o dovedesc într-un mod. nu se poate mai evident, șicanările și încălcările de drepturi, ce aproape zilnic are să le sufere bietul român, din partea dușmanilor săi etnici și politici, din partea rutenilor și a autorităților politice austriece.

Spre ilustrarea celor zise de mine nu voiu cita decât un exemplu, cel mai recent, întâmpat săptămâna trecută la judecătoria comercială din Cernăuți, unde s'au călcat în chipul cel mai volnic drepturile limbii române, drepturi garantate prin lege. La un proces, ce se pertracta înaintea nuntii judecătoriai, i-s'a interzis, la rugarea unui avocat jidov care nu știa românește, de către un judecător „adus de vânt” avocatului român pleoara în limba română. Iată un exemplu de dreptate și de bunăvoință austriacă, față de suptuși și loialii cetățeni români și față de limba lor, a cărei drept de folosire în toate oficiile statului, e garantat prin lege.

În sufletul celor deputați români din „Reichsrat”-ul austriac, va fi produs resensul convenit, această procedură volnică, acest atentat la drepturile limbii românești a judecătoriai din Cernăuți?

Vom vedea aceasta din interpelările ce vor adresa ministrului de justiție în parlament!

Atât e de mare antagonismul și ura personală între cei amintiți, încât sunt sigur, că dânsii preferă nimicirea reciprocă a persoanei lor în fața alegătorilor lor, unei acțiuni comune întru apărarea drepturilor limbii românești, căci în Bucovina de mult a încetat a mai exista o chestiune comună: chestiunea națională. Azi aici nu există decât chestiune personală, care în foarte multe cazuri, e identică cu chestiunea de partid.

Politica de partide și crâncenile lupte provenite pe urma acestei politici, sunt o boală cronică bucovineană, care prin o operație radicală s-ar mai putea vindeca,

nici decum însă prin articole de ziar.

Un simptom foarte trist și cu urmări cu mult mai grave pentru masele poporului român din Bucovina, decât lupta fratricidă între conducătorii singuraticelor partide politice, luptă care se dă sub ochii țaranului român, este fără îndoială goana nebună ce s-a pornit de către așa ziii „democrați” români în contra preoțimei și deci indirect în contra bisericii române din Bucovina.

Dacă lupta pe vieață și pe moarte între conducătorii singuraticelor partide, luptă pe care țaranul român a văzut-o desfășurându-se înaintea ochilor săi ca într-o reprezentație de cinematograf, l-a lăsat indiferent s-au cel mult i-a scăzut încrederea ce o avuse înaintea în conducătorii săi, lupta aceasta nouă, lupta contra preoțimei, contra bisericii, nu-l va putea lăsa însă indiferent, ci-l va înstrăina de aceea, care l-a încălzit la sânul ei în decursul atâtor veacuri de restriște, — de biserica străbună. Și înstrăinarea Românu-lui de biserica, însemnează peirea lui ca neam!

Dacă noi Români din celelalte părți am privit nepăsători la lupta fratricidă a fraților bucovineni, comitem acum o crimă contra noastră înșine ca popor, dacă rămânem reci și nepăsători privind goana, ce unii oameni uitați de sine, au pornit-o prin ziarele lor contra bisericii străbune, atacând o tagmă întreagă, statul preoțesc, cu cuvinte din cele mai triviale. Neamul românesc s-a conservat numai prin biserică, aceasta e un adevăr pe care nu-l pot răsturna scribenții dela „Foaia Poporului”. Nimicește-i acestui popor credința sa veche în biserica străbună și în servitorii altarului și în scurt îl vei nimici pe el însuși.

Ca vor fi păcate și în sânul clerului român din Bucovina, conced, dar ca să-ți făurești din aceste păcate o armă politică, ca să generalizezi aceste păcate singuratic asupra unei tagme întregi, înjindu-o numai cu scopul ca să slăbești, prin repețitele atacuri și prin prezentarea în chip exagerat

a acelor singuratic păcate înaintea poporului de rând, credința lui strămoșească, singura comoară pe care afară de limbă a moștenit-o și păstrat-o cu scumpătate dela strămoșii săi, însemnează, cred, a-ți trada direct neamul din care faci parte.

„Bate-voi păstorul și se va risipi turma” zice sf. Scriptură. Bate-voi, înjosi-voi păstorii, cari azi sunt preoții și nici urmă nu va rămânea din turma cea cuvântătoare, din biserica vie a lui Christos. Acest adevăr ar trebui să-l cunoască, chiar și cei din redacția „Foi Poporului”.

Sunt atâtea mijloace de îndreptare a rânului, dacă voesc democrației să curețe biserica de răul existent! De ce nu și-au ales alte mijloace, de ce atentează tocmai la cea mai nobilă însușire ce caracterizează pe țaranul bucovinean, la credința sa neclintită în biserică și în cinstea slujitorilor altarului?

Era cât pe-acți, prin nenorocita lor politică financiară să răpească, averea materială a atâtor țărani, iată-i acum că dau năvală și asupra comorii spirituale a țaranului, asupra simțului său de religiozitate!

Cum va mai asculta țaranul pe păstorul său cu evlavie, cum va mai cerceta el regulat biserica, când ele sunt terfelite în chipul cel mai murdar, în foaia pe care el o citește în toată Dumineca? Sigur că înstrăinarea de biserică și de păstorul său sufletesc, va fi urmarea naturală a lecturii otrăvitoare, pe care el o gustă regulat în fiecare Duminecă. Și atunci cei dela conducerea partidului democrat și-au ajuns scopul: au omorât sentimentul religios al țaranului, l'au nimicit spiritualcește și naționalcește pe țaranul român însuși.

Dar oare ce a greșit preoțimea română din Bucovina, de e tratată atât de neomenos de „Foaia Poporului”? Păcatul ei de moarte e, că nu s'a înhamat la carul politicii democratice, pentru aceia democrației i-au jurat peirea!

Dacă preoțimea română nu ar avea alt merit, decât, că a dat din sânul său pe un mitropolit, ca Silvestru Morariu, că a știut să pas-

treze intactă în popor evlavie și iubirea față de biserică și a știut să-l ferească de multele corupții ale veacului, în care trăim, totuși și în cazul acesta, chiar și democrații ar trebui să fie recunoscători acestei preoțimei.

Căci dacă nu-și îngrijau turma cu conștiințiozitate, ferindu-i sufletul de păcatele și otrăvile zilelor de azi, atunci tocmai democrații nu ar fi putut afla atâtea suflete năvige, cari să le creadă vorbelor lor, ca ei să-și poată face apoi mendele.

Nu mi-e scopul să fac apologia meritelor preoțimei române din Bucovina, ci voesc prin acest articol să atrag atențiunea întregii opinii publice românești asupra pericolului împreunat cu goana ce a pornit-o presa democratică contra preoțimei române, goană care poate avea urmări atât de funeste pentru neamul românesc, înstrăinat odată de biserica sa.

a. b.

Urcare de contingent. »Zeit« din Viena e informat, că urcarea de contingent a armatei se va face cu 50 mii de soldați. Guvernele pregătesc proiectele și audiția din urmă a lui Lukács a stat în legătură cu această chestiune. Din speșele pentru contingentul urcat se va lua în budget cam o sută de milioane, suma cealaltă se va distribui pe anii următori.

Flota și moștenitorul de tron. Moștenitorul de tron, Francisc Ferdinand, aflându-se de câte-va zile în Pola, împreună cu nevastă sa, a trecut în revistă flota monarhiei. În timpul revistei soldații marinari și-au îndeplinit regulat exercițiile și ocupațiunile, așa că moștenitorul s-a putut convinge despre starea bună în care se află marina. Duminecă după prânz moștenitorul a plecat din Pola.

Regele Nichita abdice. Știri din Paris și Constantinopol pun în vedere aprobata abdicare a regelui Nichita în favorul fiului său. Cauza ar fi că, cu toate jertfele mari în viață și bani, nu-și poate împlini promisiunea făcută poporului său de-a cuceri orașul Scutari.

Moartea căpitanului Scott, exploratorul polului sudic.

— După »Le Matin« —

Sub auspiciile Ligii maritime franceze și sub președinția d-lui Paul Doumer, doctorul Charcot a ținut în sala de festivități Trocadero o conferință. A povestit în amănuntele sale sguuitoare expedițiunea și moartea căpitanului Scott. Prin fotografii și cinematograf a făcut să revie fazele tristei drame. Și când clișeele s-au isprăvit, după ce Scott și tovarășii săi se adănciseră singuri în posomorâta întindere înghețată, de unde n'aveau să se mai reîntorcă, simpla povestire a drumului lor, a suferințelor lor, a neînfrântului lor curaj și a stocizmului lor, apru ca unul dintre cele mai mărețe epopee.

»Ar trebui să fi un mare poet, să fi un mare orator ca cu demnitate să poți celebra astfel de acte, zise cu durere doctorul Charcot.

Dar sunt cazuri când elocința și poezia nu pot egala realitatea viețuită.

Preliminare.

În 1901 popoarele europene își împart lucrarea în antarctic precum se împarte o lucrare științifică între mai multe laboratorii. Scott, cu »Discovery«-ul său se îndreaptă spre sectorul descoperit în 1845 de compatriotul său Ross

Cu Shackleton și Vilson, Scott înaintează până la 82° 17'. Iernează pentru a doua oară. Sporește raidurile pe barieră, explorează pe întregul țara lui Eduard VII, descoperă urechea de pământ Ballon, care va deveni punctul de plecare a lui Amundsen. Astfel putem zice, că fără Scott, Amundsen nu s'ar fi dus la pol.

Prima încercare e făcută. Ea a stabilit, că bariera e un bun drum, că în dosul ghețarilor de trei mii de metri înălțime, se estinde un platou care va duce la țintă.

Shackleton despărțit de Scott a june la 149 kilometri de la pol. Scott își pregătește a doua expediție. Iarna merge până în Lautaret. Acolo rează pe doctorul Charcot. Împreună cu el face încercări cu săniile automobile. Opt vânători de munte au fost dați în ajutorul doctorului Charcot. Căpitanul Scott fi trece în revistă. Cu bucurie serbează înțelegerea frățească. Doctorul Charcot pleacă. Se reîntoarce apoi chiar în ziua când Scott se imbarcă pe Terra-Nova. Era greu de aflat banii necesari pentru expediție. Scott a ipotecat tot ce avea. Oates a făcut la fel. Matelotii renunțaseră la solda lor. Cinematograful înregistrează trecerea corabiei Terra-Nova, se văd primele ținuturi de gheață, marea liberă, sosirea la barieră, anevoioasa debarcare și peripețiile ei. Privitorii din Trocadero au avut iluziunea, că erau în călătorie. Iarna trece. În sfârșit expediția pleacă spre pol.

Mersul spre sud.

În 25 Octombrie 1911, două săniile automobile și trei oameni fac 300 kilometri spre sud. Dar exploratorii trebuie să se oprească. În 2 Noembrie, cincisprezece oameni cu 10 ponei (cainici) și două echipe de căni pleacă la rândul lor în aceeași direcțiune. Ajung automobilistii și pleacă mai departe împreună. La 79° 30' doi oameni din personalul expediției se reîntorc, ca în privința hrănirii să ușoreze trupeii. Pe rând cinci ponei sunt omcrâți pentru a hrăni căni. Expediția e cuprinsă patru zile de-arândul de o furtună groznică. La poalele muntelui Hope omoară și ceilalți cinci cai mici. Înaintea muntelui de gheață Beard mare se mai reîntorc patru oameni cu căniile lor. Doisprezece își urmăresc drumul și urcă muntele de gheață. Pe pe platou la 85° 7' patru oameni se reîntorc. Opt rămân. La depărtare de 156 mile de la pol, la 87° 35' trei oameni se reîntorc. Trupa consta acum numai din Scott, Bowers, căpitanul Oates, Wilson și matelotul Ewans. Aceștia cinci abia s'au despărțit de tovarășii lor și observă pe stratul gros de nea, urme de sanie și de căni. Amundsen trecuse pe acolo!

Ori cine poate ușor înțelege ce a putut fi această deziluzie, această trezire dintr-un vis. Scott totuși sporează încă. Merge înainte, dar calca pe urmele lui Amundsen. În 17 Ianuarie Scott ajunge la pol. și află cortul lui

Amundsen, pavilionul lui, care cu o lună înainte fusese în acel loc.

Atunci cu mare liniște, Scott reface, cu ajutorul unui theodolit observațiile, pe cari rivalul său le făcu numai cu sextant. Află observațiile lui Amundsen rigurose exacte. Amundsen a făcut o greșală numai de 500 metri.

Scott constată prin scris această îndreptare. Merge în urmă și se așează pe punctul geografic al polului sudic și împântă acolo pavilionul națiunii engleze. După aceea se reîntoarce spre Nord.

Retragerea.

Nu poate fi vorba de reîntorcere, ci de o tristă retragere. Fiindcă au fost întrecuți de Amundsen, Scott și tovarășii săi au avut o adâncă deprimare morală. Matelotul Ewans este cel dintâi la care se arată semnele deprimării. Acest brav tânăr, care era cel mai simplu, cel mai apropiat de natură n'a putut suporta o astfel de sguidire. Înebunește și moare. Momente sfâșietoare și tragice! Lupta îngrozitoare între ofițeri și acest n-bun, pe care nu voiesc să-l părească, și pe care sunt să-l lege cu funii de sanie ca să-l urmeze! Ewans dispare și cu el mai puțin cu o greutate. Trupa caută să recștigate timpul pierdut. În punctele cunoscuta exploratorii află depozite de alimente, speranța renaște.

Dar de odată căpitanul de dragoni Oates cade belnav, membrele îi sunt înghețate. Se târâie, tovarășii trebuie să-l sprijinească, chiar să l ducă.

Viața celorlalți trei e nimicită. O nelsemnată întârziere și nu mai au merinde de ajuns.

Își împart hrana în porții mici, aproape nici nu mai au ce să mănânce, Oates se decide atunci la un gest mare. Într-o dimineață iese singur din cort și apucă spre nord. Se adăncește în furtuna de zăpadă, merge cu picioarele împletite până ce cade ca acolo să rămână.

»Oates s'a purtat ca un gentleman«, strigă Scott.

Frigul e de 470. Nu mai au mâncare decât pentru două zile. Car un depozit bogat înzestrat cu mâncări se află la depărtare de 20 kilometri de aici. Fără Oates pot să sosească acolo.

Agonia.

Durere! Vântul începe să sufle, nu un vânt ca de pe la noi, dar vântul acela care se numește »blizzard« care răsbubue ca o onomatopee, și prin care înțelegem vârtejul încercat de slouiri, de cristale de zăpadă, care vine să obicinuească cortul și fața oamenilor. E cu neputință a sta în picioare, imposibil a merge. Exploratorii trebuie să frîndă cortul, să se ascundă în sacii de blană și să aștepte ca furtuna să înceteze sau să vină moartea.

Blizzardul a urlat timp de două zile. În timp de două zile cei trei oameni mor de foame și ei sunt de parte de depozitul de alimente abia ca Parizul de Versailles. Nu mai sunt com-

Dintre culisele diplomației.

Zilele trecute s-a petrecut în diplomația europeană un eveniment, asupra căruii trebuie să insistăm mai mult fiindcă el ne explică una din cauzele principale, care a contribuit la împiedicarea lucrărilor reuniunii ambasadiorilor din Londra, și care în același timp ne lasă să pătrundem în tăsătura tăinuțită a intrigilor coteriilor diplomatice dela curtea din Petersburg.

Trăgările tot mai bătătoare la ochi ale succesului lucrărilor conferinței londoneze din parte rusească au avut darul să producă o enervare tot mai puternică chiar și între calmii și flegmaticii bărbați de stat ai Angliei, care a izbucnit în cele din urmă în exclamarea făcută de cele mai de căpetenie ziare engleze: că de ce se petrec sub ochii conferenței din Londra sunt un scandal european!

Ruperea firului răbdării a și avut efectul dorit, căci cel care a încercat cu cele mai detestabile apucături lucrările conferinței londoneze, — ambasaduror rusiei la Paris, *contele Izwolskij* a fost rechemat dela postul său și numit, în calitate de ambasador la Londra.

Cei cari nu se îndelețnicesc cu politica diplomației europene se vor mira poate, că un singur om a fost în stare să producă atâtea încercături. Dacă vom cerceta însă mai de aproape raporturile diplomatice, cari domnesc la curtea din Petersburg și vom analiza mai de aproape personalitatea lui Izwolskij, vom ajunge la concluziunea că da, acest lucru se poate și s-a putut, și dacă Anglia n-ar fi intervenit indirect pentru delăturarea lui Izwolskij din postul său din fruntea ambasadei pariziene, unde se concentraseră în ultimul timp toate firle intrigilor diplomației rusești, ne-am fi putut aștepta și la alte surprinderi.

Este fapt știut, că la curtea rusească își stăteau față în față, cu deosebire dela izbucnirea războiului balcanic încoace, două partide puternice: un partid care pleda pentru războiu și altul pentru pace. Partidul războiului era susținut de curentul panslavist, care se afla în continuă creștere și al cărui exponent era ambasadorul parizian Izwolskij, a cărui politică anti-austriacă pe timpul anexării Bosniei și Herțegovinei era cât pe ci să provoace o confrațione europeană.

De câte ori reuniunea ambasadiorilor din Londra era în ajun să ajungă la o înțelegere în una din chestiile levate de războiul balcanic — se puneau deodată, în mișcare, că la un semn dat, firele intrigilor la Petersburg Sofia, Belgrad și Cetinje. Țarul și ministrul Sasanow erau dați pradă influințelor coteriilor panslave dela curtea rusească, cari căutau să sugereze țarului să cedare în defavorul statelor balcanice slave înseamnă subminarea prestigiului Rusiei în Balcani și un șec față de Austro-Ungaria, presa rusească

naționalistă ținea isonul, Sârbii erau asmuțiți în contra Austro-Ungariei, Bulgarilor în contra României, iar regele Nichita împintenat la cea mai îndărjită opoziție.

Centrul acestei oficine de intrigi era ambasada Rusiei la Paris, iar șeful intrigilor dibace ambasadorul Izwolsky.

Rechemarea lui Izwolsky dela Paris și trimiterea lui la Londra este considerată ca o învingere a politicii de pace la curtea țarului, căci trimiterea lui la Londra, centrul de unde și s-a atras căderea și unde va sta sub controla directă a ministeriului de externe englez, va pune capăt — așa se speră — intrigilor, cari au zădărnicit atâtea timp rezultatele lucrărilor reuniunii ambasadiorilor și vor facilita diplomației europene restabilirea păcii mult dorite.

Conferența dela Petersburg.

București 31 Martie n.

De câteva zile opinia publică din România e din nou cuprinsă de-o agitație vădită în urma știrilor pesimiste sosite dela Petersburg. Această agitație a crescut în urma știrilor publicate de unele ziare, că stăm în ajunul mobilizării armatei. Cu toate că ziarul ofițierilor „La Politique” desminte astăzi șvonurile despre o mobilizare, agitația spiritorilor nu s-a calmat. Sunt temeri, că în urma acordului principiar intervenit între Puteri cu privire la tranșarea diferendului cu România guvernul actual va fi nevoit să se retragă.

In privința Silistrei, știrile primite de guvern sunt de un pesimism îngrijitor.

Bulgaria refuză să cedeze orașul Silistra. Pe de altă parte, puterile triplei alianțe au aderat la formula compromisului, compusă de tripla înțelegere, formulă în care orașul Silistra este lăsat Bulgariei, oferindu-se în schimb României coasta pe litoralul Mării-Negre până la Kavarna.

Despre această înțelegere a puterilor d-nul Ghica a informat Sămbătă telegrafic guvernul român, cerând noii instrucțiuni.

Instrucțiunile acestea au fost expediate după consiliul de miniștri ținut în seara aceleiași zile acasă la d-l Titu Maiorescu.

Asupra atitudinii guvernului față de formula puterilor, se va lua o hotărâre după prima ședință a conferinței dela Petersburg, care va avea loc astăzi.

Se susține, că în guvern, știrile pesimiste dela Petersburg au produs o explicabilă enervare, într-o cât cabinetul este angajat, în chestiunea Silistrei, prin declarațiunile făcute în Cameră în repetite rânduri de pe banca ministerială.

Se știe, că în discuțiunea provocată în Cameră de către d-nul

deputat Jean Miclescu, d-l Titu Maiorescu a răspuns prin următoarea declarație categorică:

— „Nu s'a renunțat, nu e vorba să se renunțe și nimeni nu a fost autorizat să renunțe la Silistra”.

La declarația aceasta, care înseamnă un angajament formal în chestiunea Silistrei, se mai adaugă declarațiunea, făcută tot de d-l Maiorescu în parlament, că guvernul își asumă întreaga răspundere a acțiunii sale în diferendul nostru cu Bulgaria, adăugând, că „glasul României va fi ascultat” și că, în caz contrar, „va face să fie ascultat”.

Momentul indeplinirii tuturor angajamentelor acestora, strâns legate de chestiunea Silistrei, se apropie cu fie-ce nouă zi tot mai mult și toată lumea politică se întreabă: ce va face guvernul, dacă în chestiunea Silistrei glasul României nu va fi ascultat?

E o întrebare dureroasă din punct de vedere românesc, dar e o întrebare pe care o impune desfășurarea evenimentelor.

Actuale.

— Aviația română. — Forța armată a Germaniei în timp de pace. — Volează și morții! — Mincimă jidovească. — Germanii din Austria și Cehii. — Profesori savanți. —

Zilele trecute am dat câteva date asupra flotei aeriene engleze. Acum se scriu următoarele din București despre aviația română:

Aviația română nu numai că este azi întocmită pe baze sigure, dar a dat în urmă dovedă unui real progres.

Luna aceasta s'a făcut înscrierile la școala de aviație, de la Cotroceni.

Ofițerii cari vor urma în viitor cursurile acestei școli sunt în număr de 170, din cari 130 reangajați și 40 noi înscriși.

Din acești 170 de aviatori, s'a chemat în serie I-a douăzeci, și zece reangajați, din rest se vor chema la intervale desul de source, alte serii de câte zece.

Zilele acestea s'a întors de la Londra, unde au urmat școala de pilotaj ofițerii Lt. Negrescu, Chișcănescu și Părvulescu. Aceștia au urmat cursurile la casa Bristol.

La această casă s'au comandat și vor sosi în curând la București opt noul aparate de sburat tip Bristol-Coandă.

Patru din aceste mașini au 80 cai putere, 3 cu 50 cai putere și se vor întrebuința la școală. Al optălea aparat este un biplan.

Ziarul „Nord, Aug. Ztg.” publică datele referitoare la forța armatei germane în timp de pace. Conform acestor date contingentul de pace al armatei se urcă de la 544-221 de soldați la 661-176. În ce privește plusul la buget, anul acesta face 54 milioane marce, în anul 1914 va fi 153, în 1915. 186 milioane de marce. Pentru acoperirea șperelor se urcă dările și vămile actuale, se introduc unele dări de timbre și competente și se folosesc prisosurile celor doi ani din urmă. Numărul ofițerilor se urcă cu 4000, a subofițerilor cu 15 mii. Numărul cailor se sporește cu 27 mii

Toate aceste în numele — păcii!

În 30 Dec. 1911 s'a făcut în Alud alegerea membrilor în reprezentanța orașului, pe ciclul 1912—1917. Magistratul a făcut tot posibilul, ca să tranșează pe candidații opoziționali, ceea ce i-a și succedat. Unii din membrii aieși au avut abia câte două voturi majoritate față de opoziționali. Opoziția a apelat alegerea și comitetul comitatenz verificator a constatat, că un votant din partidul muncii n'a avut drept de vot și că s'au dat voturi pentru candidații partidului muncii în locul la patru alegători morți. Aceste voturi au fost nimicite și s'au verificat cei aieși, între cari, prin nimicirea voturilor celor morți a trebuit să intre și un opozițional.

Cum știm, în numele morților s'au dat voturi și la alegerile de deputați pentru camera, dar trebuie să mărturisim, că asemenea lucruri nu se petrec decât în țara lui Pap Iános, în — Ungaria.

Zilele trecute toate foile din Berlin au publicat deșeu din București, în cari se spunea, că în România s'a pus pe tapet chestiunea Evreilor. Să zicea, că li se vor da drepturi politice la toți Jidanii. Ba în o deșeu se anunță, că cu chestiunea s'a ocupat și consiliul

ministerial român și a decis cu o mică majoritate, ca să prezinte în cameră și senat un proiect de lege despre egală îndreptățire a Jidanilor.

Știrile acestea, ticluite cu obraznicie jidovească, au făcut turul prin ziarele europene. Noi n'am luat notiță despre ele, știind aproape cu siguranță, că sunt scornituri. Desmintirea nici n'a întârziat. Din sursă competentă bucreștean se anunță, că știrile în întregul lor sunt neadevărate. De prezent n'a fost și nu este vorba despre nici un fel de rezolvire a chestiei jidovești în România.

Neînțelegerea dintre Germanii și Cehi a cauzat guvernelor austriece multe dificultăți și până acum nu s'a putut afla nici o cale, care să ducă la o înțelegere.

În timpul din urmă actualul guvern austriac a făcut o nouă încercare în această direcție, dar iarăși fără rezultat dorit.

În numărul din urmă al ziarului ceh „Venkov”, deputatul Udrzal declară, că liniștea situației externe va avea imediată urmare de a provoca schimbări și în politica internă a Austriei. Referitor la împăcarea ceho-germană, deputatul Udrzal declară, că Cehii sunt gata în orice moment să încheie o pace cinstită, dar nici odată nu se vor învoi la lucruri, cari ar înjosi pe Cehi la rangul de a doua națiune.

Egali cu Nemții! Foarte corect.

După Moldovan Gergely, profesorul de limba și literatura română la universitatea din Cluj, D-zeu ne-a mai alduit cu alți doi savanți pe acest teren, cu cunoșcuiți răvnitori de posturi și onoruri din grația guvernelor, Alexici și Siegescu.

Moldovan Gergely s'a pensionat, și în postul lui va fi numit Alexici, care e profesor în Budapesta la Academia orientala comercială și docent privat de limba română la universitate.

Ziarele maghiare scriu, că abia acum li s'a dat satisfacție lui Alexici, căci în postul de profesor de limba română la universitatea din Budapesta el a fost preterat, fiind numit Siegescu, deși ar fi meritat Alexici să ocupe catedra de limba română. Ca să se vadă, cum se numesc profesorii la universitățile din Ungaria, dăm după „Világ” următoarele:

Când s-a retras Ciocan, era sigur că va fi numit ca profesor de limba română Alexici. Facultatea l-a recomandat cel dintâi pe lista candidaților. În listă însă nu se afla numele lui Siegescu. De-odată cu recomandăția a mers la ministerul de cult și un protest, al profesorului Dr. Yolland. El a protestat contra recomandăției la locul prim al lui Alexici, dar și contra faptului, că Siegescu n'a fost candidat. Facultatea nu a luat în listă pe Siegescu, fiindcă nu a găsit că el ar avea ceva merite literare-științifice ca să poată fi numit profesor de universitate.

Lista însă a fost respinsă și în lista a doua, facultatea a candidat și pe Siegescu. Și Apponyi l-a numit de profesor ordinar. Pentruce? Pentrucă Yolland era favoritul lui Apponyi. Li tradusesse câteva discursuri în engleză.

La ce lucruri decid la miniștri ungari! Oare Alexici pe cine va avea profesor pentru Cluj?

Din România.

Sărbătorirea lui Vico Mantegazza.

Sindicatul ziaristilor din București a sărbătorit Sămbătă seara — după cum am amintit, — printr'un banchet pe cunoscutul și apreciatul scriitor italian Vico de Mantegazza, care arătat atâtea bunăvoință României, în articolele sale publicate în ziarele italiene, relativ la conflictul româno-bulgar. La banchet au luat parte, în afară de scriitorul sărbătorit, și ministrul Italiei la București, d-l Fasciotti, ministrul instrucției publice d-l Dissescu, președintele Sindicatului ziaristilor, d-l I Procopiu, președintele Asociației gen. a presei d-l I. Ciurcu și o mulțime de alți ziaristi. Au ținut discursuri d-nii Procopiu, C. Dissescu, Fasciotti, sărbătoritul Vico de Mantegazza și alți ziaristi. În vorbirea sa, Mantegazza, a spus între alte: Amintirea primirei acesteia așa de fermecătoare va rămânea săpată în inima mea, căci vă datorez, d-lor, una din cele mai mari mulțumiri la care poate răvni un scriitor: aceea de a contribui în măsura puterilor sale a strânge și mai mult legăturile de prietenie între două țări.

Își spunea apoi părerea de rău, că cu toate legăturile de rudenie, cari unesc cele două state, raporturile între ele erau odată mai vii, deși lipsseau mijloacele de comunicație, cari stau astăzi la dispoziție. Vina — spune oratorului — e și pe o parte și pe alta. Face apoi istoricul ultimelor lupte pentru neatârănare, ale celor două țări-surori, spunând că chestiunea Italiei și chestiunea României au fost puse în fața Europei în aproape același timp și încheie vorbirea cu următorul pasaj:

Nu vreau să fac politică, dar în înținirea aceasta, unde după toate câte le-am spus, am nițel dreptul să mă socotesc în familie, putem să ne bucurăm, în familie, că amândouă surorile au crescut și că, deși depărtate, una de alta, ele urmează a merge mână în mână, amintindu-și în totdeauna originile lor comune și că în vinele noastre curge, il getil sangeu latinoc.

Domnii, ridic paharul pentru mărire și prosperitatea României și pentru amicitia frățească a ambelor noastre țări. Trăiască România.

Răsplata muncii românești.

Din București ni se scrie:

În urma unui elogios raport al d-lui Nicolae Xenopol, ministrul industriei și comerțului, M. S. Regele a binevoit să distingă pe d-l Ignatie Mircea, licențiat în drept și mare comerciant, acordându-i noua medalie a Meritului Comercial și Industrial, cl. 1., drept răsplătire și încurajare pentru activitatea d-sale atât de rodnică pe terenul economic.

Nu este cea dintâi și nici cea din urmă distincțiune meritată, pe care vrednicul fiu al Ardealului o primește din partea României, pentru a căreia propășire muncește cu toată dragostea, fiind pildă compatrioților săi de acasă, cari au trecut hotarul și s-au așezat la noi, ca să contribuie la sporirea elementelor de muncă națională.

Nu de mult, M. S. Regele, la propunerea d-lui C. Dissescu, ministrul Cultelor și Instrucției, a binevoit să acorde d-lui Ignatie Mircea, în calitatea d-sale de președinte al societății culturale „Frăția”, medalia „Răsplata muncii pentru învățământ”, cl. I. Aceiași medalie clasa II s-a dat d-lor George I. Comșa, N. Boeru, Gh. Teodor, Atanasie Ursu, I. Encur, I. Lungu, D. Stanciu, Gh. Boeru, și Gh. Diicul, compatrioții d-lui Ignatie Mircea, cari l-au ajutat în activitatea d-sale fericită pentru binele și înălțarea școlii românești.

„Gazeta Transilvaniei”, bucuroasă și mândră de aceste vești, trimite cele mai călduroase felicitări d-lui Ignatie Mircea și tovarășilor d-sale de vrednicie, cari fac onoare Ardealului.

— Ministerul de războiu al României a comandat casei Star din Wolverhampton (Anglia) 20 trăsuri automobile de 10—12 cai putere și cu câte două locuri fiecare. Automobilele acestea sunt pentru statul major al armatei și vor servi la transporturile repezi. Ele vor sosi în cursul acestei luni în România.

Alegerea dela Sasca.

O scurtă telegramă din Lugoj ne anunță, că la alegerea de eri din Sasca candidatul naționalist Dr. Aurel Vlad a rămas în minoritate cu ceva peste 100 voturi față de candidatul guvernamental Korkán. Dr. Vlad a înținut 533 voturi, iar Korkán 652. Alegerea s-a terminat la orele 8 seara.

În decursul zilei am cercat să câștigăm legătura telefonică cu Lugojul și Oravița pentru a afla amănunte, însă nu ne-a succedat, linia telefonică fiind deteriorată.

Că în ajunul alegerii s-a desfășurat tot terorismul caracteristic alegorilor „curate” maghiare nu mai încapă vorba. Ceea-ce ne miră este, că cu toate fărâdelegile administrative candidatul naționalist a fost învins cu o minoritate de voturi atât de mică. Aceasta ne dovedește, că alegătorii români din cercul Sasca au susținut în împrejurările date o luptă într'adevăr bărbătească și deamă de admirat.

Onoare lor!

Sovinismul și ignoranța politice de azi a Europei.

Paris Martie 1913.

(Urmare.)

Ingustimea orizontului politic european. Pe calea măntuitoare.

Cu cât un om este mai deștept, cu atât va fi mai prevăzător și se va îngriji de viitor, cu atât el își va și face un plan al acțiunii sale. Ei bine, politica noastră europeană ne înfățișează icona cea mai tristă a trailului de o zi pe alta, neavând vederi mai largi și așteptând cu o naivitate copilărească ziua de mâine. Eu cred că și profetia are un temeliu, și precum astronomul află schimbările viitoare pe cer, astfel ar trebui, ca și politicianul din concluziunile datelor trecute să

bustibile cu ce să topească ghița. Ei mănăcă foi de tea. În astfel de condițiuni Scott își scrie mesajul către public: »Dacă ne-am putea reînțoarce vii, aş avea ocaziunea de a povesti lucruri admirabile despre ceea-ce au făcut tovarășii mei și s'ar vedea cât știu Englezii suferi pentru gloria țării lor.»

Iată aci un exemplu despre ceea ce au făcut. În decursul drumului de reînțoarcere, atunci când ori ce oprire într'un loc, pentru ei era un dezastur. Au avut curajul eroic de a se opri la poala munților, unde se găseau mostre zoologice, fosili interesanți, ca să poată aduce ceva folos științei patriei lor. Ei au preferat mai bucuros moartea, decât să lase a se zice că această expediție engleză s'a reîntors cu rezultate mai puține decât cele precedente. Și ei au tărit după sine 40 de chile de aceste pietri, mai prețioase pentru știință decât diamantul!

Moarte rară.

Când Scott isprăvi cu scrierea mesajului său, își privi tovarășii. Erau în agonie. Care a murit mai întâi: Wilson ori Bowers? Nu știm! Scott i-a dat onorurile din urmă. L a legat în sacul său. Era în 25 Martie. În ziua următoare moartea veni la celălalt. Scott își reîncepe trista lucrare și însuși se pregătește de moarte. Voia ca cada-vrul lui să fie găsit stând în picioare. Dar așa nu putu muri. Cel puțin se așeză pe sacul său de drum; își ia cartea de corabie, o pune după capul răsimat de stălpul cortului și fără a tre-

sări, fără a se revolta stă în așteptare. Se gândește la tovarășii săi de luptă, la gloria țării sale, la reușita operei sale. Se gândește la scumpele ființe ce le-a lăsat acolo, departe la mama sa, la soția sa, la copilul său. Și el moare, în vreme ce zăpada acoperă micul cort, și în vreme-ce marea întindere albă, liniștindu-se furtuna, își reia uniformitatea.

La finea conferinței doctorul Charcot a făcut cunoscută soartea celorlalți membri ai expediției. El încă au avut parte de greoznice suferințe. Împărțit în trei grupe, luni de zile au petrecut fără a comunica între ei. Aproape timp de un an Campbell și aceia cari iernau împreună cu el n'au avut pentru hrană decât foc și pinguinii (paseri ca rațele, cari trăesc la țărnul mării) pe cari li omorau și ca combustibil foloseau grăsi-mea acestor animale. În câteva rânduri erau aproape să piară.

În fine în 12 Noemvrie 1912 Wright și Alkinson, plecați în recunoaștere, reafară cadavrele lui Scott, Wilson și Browsers. Pe locul cortului ridicară niște cruci de lemn pe cari gravară o inscripție comemorativă, în care amintesc — măreață abnegațiune — că Amundsen a descoperit polul înainte de Scott.

Ajung în urmă la punctul lor de plecare, de unde corabia Terra Nova ce se reînțorse, aduse în patrie pe toți cei rămași în viață.

Agencr.

ale cel puțin în trăsături generale... cee-ce se va întâmpla în viitor.

Citez -- căci citatele sunt instructive -- niște rânduri dintr'un articol intitulat: »Invățăturile Kulturkampfului«

Distinsul economist și sociolog francez Eugen d'Eichthal e convins, că omenirea trebuie să apuce pe o cale mântuitoare.

»Mândră oșire va avea România când îi va veni ei rândul în lume« -- scrie Bălcescu, și autorul istoriei marelui voevod Mihaiu, nu se cugetă, de bună seamă, la o oaspe înarmată cu săgete și iatagan, cu tunuri »ardele- nești«

lei creștinești și s'au împotrivit lăței barbariei în lume; vom mări însă salvarea acestor virtuți dacă noi urmașii lor de astăzi ne vom strădui a lupta cu alte arme împotriva aceleiași barbarii, și a o învinge și șterge cu desăvârșire de pe pământ întru triumful invățăturii Mântuitorului nostru.

Ceea-ce în lupta piept la piept dinaintea cu veacuri era deci o onoare și vitejie, astăzi cu grozavele mașini pustiitoare, cari nu scot la iveală atât de mult vrednicia personală, este o umilință și o sălbătăcie.

Oamenii realiști au dovedit și cu prilejul războiului actual, zădărnicia luptelor de astăzi, între alții și autorul »Iluziunii celei mari« într'un nou studiu (Peace Theories and the Balkan War) = Teoriile pacifiste și războiul balcanic.

Ei bine, dacă îndemnul uman al împăratului ruses, s'a sfărâmat de îndărătnicia și răutatea, care domnește încă în Europa, acelu oari sufer mai mult povara acestui sovinitz orhaic înarmat, adecă popoarele mici și oprimate ale Europei, jertfă din trecut ale forței armate, să stea cu mâinile în sân și să se nimicească ele însuși aprinzând și ațâțând flacăra urei stăpânitorilor lor despotici?

Pacea își are deja organele sale în Europa. Afară de multe societăți pentru pace, cea mai mare instituție este biroul internațional de pace și de arbitraj din Haga, care a împedecat deja mai multe războaie.

în ziua când uraganul unui războiu european ar doborâ Europa. Silite împotriva voinței lor, prin împrejurările nenorocite, a se arma tot mai mult, împotriva jurului lor, ei sunt siliți să-și peardă puterile în cheltueli pentru apărarea lor, cu toate că văd bine, că în momentul critic toate vor fi poate zadarnice.

— Sfarșitul în n-rul viitor. —

ȘTIRI.

— 19 Martie 1918.

»Societatea pentru fond de teatru român«, »comitetul filial« Beius, își va ținea adunarea generală în 6 Apr. n. a. c. Cu ocazia aceasta se va duce secretarul lit. al acestei societăți, dl. Horia Petra-Petrescu și va ținea o conferință publică, vorbind totodată și despre misiunea teatrului și a mișcării teatrale române în Ardeal.

Regele Ferdinand al Bulgariei despre cădea Adrianopolului. Principele Filip Coburg, fratele regelui bulgar, se află de prezent la Abazia, unde un ziarist a primit următoarele interesante amănunte dela un bărbat de încredere al principelui: Dela izbucnirea războiului principele Filip primea în fiecare zi scrisori și telegrame despre decursul războiului, dela regele Ferdinand.

— Nu-i adevărat -- scrie regele Ferdinand -- că trupule sârbești s'au purtat vilegește la ocuparea Adrianopolului. Din contră. Erau la o depărtare de 10 kilometri de linia de bătae și n-au luat nici o parte la luptă.

De-pre Sukri-pașa, regele Ferdinand scrie următoarele: Pentru aceea voia Sukri-pașa să se predea Sârbilor, pentru că era grozav de amărat în urma atacurilor repetate ale Bulgarilor.

Interesantă e și partea aceea a scrisorii, în care regele se plânge, că acțiunile războinice continuă: Bulgarii, între ori și ce împrejurări, trebuie ca necondiționat să pătrundă până la San Stefano. Acesta e scopul lor final.

Conferință publică. Din Făgăraș ni se scrie:

D-nul secretar literar al fondului de teatru român, Dr. Horia Petra-Petrescu, Duminecă în 30 Martie n. crt. a ținut o conferință în Făgăraș despre »Viața intelectuală a orașelor noastre«.

D-nul Petrescu la începutul conferinței sale ne prezintă un oraș ruses de provincie, după o năvălă a scriitorului ru Cehov. Ne prezintă monotonia, ce domnește într'un astfel de oraș unde viața intelectuală lipsește aproape cu totul și unde oamenii trăiesc din certeri, invidii, subminări personale din joc de cărți și din gustarea beuturilor spirituoase.

pândirea cârților de puțină valoare, ori chiar stricăcioase, cum sunt cele mai multe cărți ce se vând pe la târguri.

Ve trebui să ne îngrijim pentru ca florii noștri 2-3 ani cât stau la miliție, să cetească cărți românești, ca nu cumva ajungând în mediu străin, acesta să le strice caracterul etnic și dragostea de neam.

Dar atară de aceste câteva idei sulevate aici, conferențiarul pledează încă pentru multe altele, tot idei sănătoase și bune, prin înfăptuirea cărora morala și cultura românească ar câștiga foarte mult.

Noi însă, cei ce l'am ascultat, îi mulțumim din inimă pentru conferința d-sale și-i dorim ca și aiurea să fie ascultat cu aceea dragoste.

Într'un discurs mai lung a pledat mai apoi dl. H. Petrescu pentru societatea de teatru. Câțiva din cei prezenți s-au înscris de membru la societatea amintită, alții, cari erau de mai înainte, au plătit cotizația anuală.

Catechismul catolic în Spania. În Spania era o continuă nemulțumire și încercări chiar, în urma faptului că în școlile comunale și de stat elevii, fără deosebire de confesiune, erau siliți să învețe catechismul catolic.

Artistul Isave a dispărut. O telegramă din New-York anunță că celebrul virtuos la vioară Eugen Isave a dispărut împreună cu fiul său, fără a li se ști de urmă. Ultimul concert îl dase la Milwaukee, de unde urma să plece Oxford, pentru a da un nou concert.

Mal bine mort decât soldat. Cazul s-a petrecut în Brînărd. În timp ce comisia de asentare își făcea lucrările pentru recrutarea feciorilor, ușa dela sală se deschise brusc și-și făcu apariția un om în flacări. Era feciorul unui întreprinzător de zidri, care amărât de faptul că l luase soldat, eși afară, se îmbracă în grabă și după ce-și vărsă petrol pe haine, își dete foc.

Știri mărunte. Se anunță din Londra, că colecta pentru ajutorarea familiei căpitanului Scott, -- care, se știe, a căzut victimă unei expediții polare -- a ajuns la suma de 1 milion.

La o bancă din Petersburg s-au descoperit fraude colosale, de o jumătate milion ruble. Vinovatul este un ofițier al băncii, care a și fost arestat.

Oficiul meteorologic central din Londra vestește, că în părțile Atlanticului, unde pierise »Titanicul« își fac din nou apariția munți de gheață. Periculoșii coloși sunt purtați de un curent ce vine dela sud.

Studentii universitari francezi au lansat un manifest, prin care se împotrivesc contra aglomerării prea mari de studenți străini la universitățile franceze, mai ales contra invaziei studenților slavi.

Soția slovacului drotar Andrei Oravec din Trencsenraco, a dat naștere la trei gemeni: doi copii și o fetiță, toți sănătoși.

Din Brașov și Tara-Bârsei.

Muzica militară din loc și cântecele românești. Cu toate, că numărul soldaților români din regimentele locale e nenumerat de mare și cu toate că un sfert din populațiunea orașului e românească, totuși muzica militară ține în zilele de sărbătoare când delectează publicul de pe corzo să ignoreze acest fapt și să treacă cu nepăsare peste cântecele românești.

Acest fapt e de dreptul revoltător. Sau doară urechea militarului român trebuie delectată numai sub ploaia gloanțelor de pușcă în mijlocul focului ucigațor? atunci nici »Deșteaptă-te Române« nu e prea mult?!

Eserciii militare de tir în Poiană Trupele garnizoanei din loc vor ține în zilele de 15 și 16 April n. eserciii de tragere la tir în Poiană.

Pentru nenorocitul meseriaș Ioan Florea Cucu am primit dela d-l Eugen Precup, măestru-lăcătuș, suma de 5 coroane.

Pentru masa studenților români din Brașov s'au mai făcut următoarele contribuiri: D-l Dr. Traian Petrașcu, Tâlmăciu 20 cor.

Primeasca marinosul donator sincerile noastre mulțumite. -- Direcț. școlilor medii gr. cr. rom. din Brașov

La apelul publicat de sub semnatul au trimis până acum d-nii I. Duma preot, în Săcal 5 cor. Dr. Tr. Petrașcu, medic în Tâlmăciu, 20 cor. și Nic. Garolu, avocat în Brașov 10 cor., căroră le exprim mulțămătia. Dr. I. Blaga.

Adunarea generală la »Economul«.

La 25 l. c. și-a ținut »Economul«, institut de credit din Cluj, adunarea generală.

Cei cari au luat parte la ea, fără să fie interesați, au putut să constateze unele porniri și năisunțe neobișnuite în preajma instituțiilor noastre culturale.

Abstrăgând dela faptul cunoscut, că în proporția cu venitele curate ale altor institutе financiare-românești, »Economul« a dat cea mai mare cotă de binefaceri, pentru, scopuri culturale, -- trebuie să mai constatăm că »Economul« împlinește cu adevărat o misiune culturală-economică, în părțile noastre, încât ar fi să servească de pildă, altor institutе.

După terminarea formalităților oficiale acționarii, cari au venit în număr mare, au participat la conferința economică, obișnuită de un timp încoace să se țină din acest prilej.

D-l V. G. Moldovan a ținut din acest prilej o prelegere liberă despre importanța asigurărilor de tot felul, stăruind mai cu seamă pe lângă introducerea asigurărilor de vite la noi, prin organizație de reuniuni. Ne-a dat apoi informații și note comparative din domeniul diferitelor soiuri de asigurări și pilde din străinătate.

Adunarea prezidată de d-l Dr. Frâncu a dovedit mult interes pentru cauză și a hotărât să înceapă lucrările pregătitoare pentru organizarea ținutului megies, în direcția asta.

Pe urmă discuția a trecut la chestia, cum să se ajute pe viitor oamenii de pe sate, în privința procurării de sămânță bună. -- »Economul« a comandat în acest an o mare cantitate de eucuruz de sămânță, pe care la distribuit, fără nici un profit, sătenilor, acordându-le un termen de 6 luni pentru plată.

S'a accentuat trebuința înființării de reuniuni agricole și s'au discutat modalitățile, cum s'ar putea da țăranilor o instrucție bună de agricultură rațională.

Au luat parte la discuție d-nii: Eugen Bianu, Dr. Dăianu, prot. Solomon din Ludoš, maiorii Popa și Martian, Dr. Frâncu și mai mulți profeți. Din discuțiile foarte interesante a reeșit dovada unui viu interes cel poartă conducătorii acestui institut, înaintării și bunăstării economice a țăranului român.

După adunare a fost o masă comună în saleta hotelului New-York la care au luat parte aproape toți acționarii. Aici s'au ținut și frumoase toate, cu bogat conținut, serbătorindu-se în deosebi prezența harnicului protopop Solomon, care în zilele aceste s'a pensionat, după un serviciu de 50 de ani, în etate de 75 ani. Au vorbit d-nii: Dr. Dăianu, E. Bianu, Dr. Frâncu, V. S. Moldovan, ziaristul din România Cernescu, dela »România Creștină«, Dr. Olteanu, preotul Hodărnău, profesorul A. Deac și alții.

Inchei și eu raportul cu observația d-lui oaspe Cernescu, care a zis că adunarea generală a »Economului« nu seamănă cu adunarea unui institut de bani ci cu sfatul unor buni și harnici frați pentru aflarea drumului ce duce spre cultură și înaintare.

— Un oaspe. —

POSTA REDACȚIUNEI. Prietini în Cluj. Uterior, după ce ț-am trimis scrisoarea, adu dela administrație, că institutul »Economul« are ce are cu »Gazeta Transilvaniei«. Urmarea ar fi fost deci ca și noi să ne conformăm. Na vrem însă să ezeciem dreptul tălcăului și de dragul uncr bănuitori de rea credință să ignorăm principiul, când mai ales acesta e sustinut și de bărbăți cari merită toată stima. Salutați!

Proprietar: Tip. A. Mărgăritas: Brașov & Comp. Redactor responsabil: Iosif Broten.

M. NEUMANN TAILLEUR. Furnisorul curții imp. regale și camera. Fondatla 1845. Vestimente pentru domni, băeți și fete, gata și la comandă. BRAȘOV.

Să stăăm de vorbă!

TELEFON 518.

TELEFON 518.

SAMUEL LIPOT

Cel mai mare magazin în Ardeal de
haine pentru bărbați, băieți, copii și fetițe.

Săptămăna aceasta se vinde cu prețuri senzațional de ieftin:

Secția pentru bărbați

Pardesiuri dela 10 cor. în sus. Costume dela 10 cor. în sus. Guleri impermeabile dela 8 cor. în sus.

Vestimentele sus menționate sunt lucrate din stoffe de lână după moda cea mai nouă.

Nimeni nu e silit a cumpăra.

Rog sprijinul binevoitor al onor. public.

Secția pentru băieți

Pardesiuri pentru băieți de etatea 15—16 ani dela 7 cor. în sus. Costume dela 6 cor. în sus.

Orice concurență este eschisă.

Comande din provincie se execută prompt.

Cu deosebită stimă:

Secția pentru copii

Costume de copii dela 4 coroane în sus. Pardesiuri dela 5 coroane în sus.

Orice concurență este eschisă.

SAMUEL LIPÓT,
Brașov, Târgul Inului 33 (Palatul Czeli)

Se capătă stoffe de haine cu metrul și preț ieftin, cât va dura depositul.

In atenția On. public cumpărător.

Am onoarea a aduce la cunoștință, că din cauza renovării Magazinului meu, primesc comande pentru haine bărbătești din depositul meu de stoffe englezești lucrate după cel mai modern fason, cu prețuri foarte ieftine.

Potifți a folosi această ocazie căci prețurile ieftine durează numai timp scurt.

Serviciul punctual

Rugăm se fi onorat cu comande cât de multe semnez

cu stimă

Kosa Albert

Magazin de haine Brașov Str. Mihail Weis Nr. 6.

STEIN ANTAL. Atelier de croitorie pentru bărbați.
Brașov, Strada. Mihael Weis Nr. 18.

Adre la cunoștința on. public că mi-a sosit stoffe moderne pentru sezonul de primăvară și vară.

Execuți după măsură, ori și ce veșminte; croială, modernă. Serviciu solid, cu prețuri moderate. — Pentru studenți costume cu 10% rabat.

Ditins cu diploma din Breda.

COVORE
LINOLEUM
PERDELE

TELLMANN & SPEIL
Târgul Grăului Nr. 8.

Ingrijim și așezarea de **Linoleum** cu lucrători experți.
Lucrările de **Linoleum** în Hotel Gorceana sunt executate de firma de sus.

Fabricate clasa primă!
Pentru sezonul de primăvară și vară. Recomandăm produsele noastre remarcabile ca cele mai bune și anume:
Stoffe de haine pentru domni Cheviot și Kangam.
Stoffe de costume pentru dame unicolor și desen.
Stoffe Double ter și mantale de dama pentru paltoase. Ultimele pentru paltoase.
Velours și Pimerstoffs pentru paltoase.
Cheviot și Kangam negru pentru costume salo, faze și smoking.
Stoffe Loden impesabile pentru sport și costume de vânt pentru locot și voluntari.
Stoffe de uniforme și voluntari.
Piedari pentru voiaj, cergă pentru voiaj, ășuri, cal, covoare. etc. etc
Fabrici de postav, mărfuri de în cădă și tricotaș
WILHELM SCHERG & Cio.
posit de vânzare!
Fabricate clasa primă!

Semințe economice!

Si adică: Sămânță de sfeclă și de țerburii în toate felurile, sămânță de trifoiu și luteră marfă acesă și fără mătase cu abest și plomă de stat, toate în calitate cea mai bună și cu prețurile ieftine.

Totodată ne permitem a recomanda la Demnii economi **varul nutritor alui Barthel din Viena** al cărui singur deposit pentru comitatul Brașovului și comitatelor vecine să află la noi

J. I. & A. Hesshaimer BRAȘOV.

Apă minerală. Societate pe acții a birtașilor.
Recomandă apa minerală, socasă după cel mai nou sistem din
Isvorul Bodoker Vilma
de medici recomandată pentru cura catarului organelor de respirație la toate învecitate, are efect alinător și vindecător.
Isvorul „**Bodoker Vilma**“ e ingrijit după spiritul timpului de astăzi, apa minerală e eminentă răcoritoare dietetică și ieftină.

Administrația: **Strada Orfanilor Nr. 17. Brașov.**

Telefon 509.

„TRANSȘYLVANIA“

banca g. m. de asigurare, Sibiu (Nagyszeben)

Asigurări pe viață

în condițiunile cele mai favorabile.

Pentru preț și imitatori români gr. or. de la școlile profesionale *avantajă deosebită.*

Special de remarcat sunt combinațiunile următoare:

Asigurări mixte cu restituirea întregă — Asigurări de pensii simple și reselor de 3% garantată. — combinare cu asigur. unui capital

Asigurări simple și mixte cu parti-

cipare la câștig de 40%.

Asigurări mixte cu plătitura necon-

diționat de 2-ori a capitalului.

Asigurări de foc

deosemenca foarte ieftine.

Dela existența „Transșylvaniei“ s'au plătit din partea ei:

Capitale asigurate pe viață. Cor. 5146.556-68

Pagube de foc 5.275.798-28

Sumele asigurate pe viață erau cu fi-

nea anului 1911 10.931.322-—

Asigurări de foc 127.768-744-—

Capital de fondare și rezerve 2.520.492-—

Informații și prospecte se dau gratuit prin direcțiune în Sibiu

prin agenturile principale din Arad, Brașov, Bistrița, și Cluj,

cum și prin toți agenții din comune.

Agentura principală pentru Brașov se află la d l

— **H. Herman**, Strada Porții Nr. 51. —

Per oase veseate în achiziții cu curcui buna de cunoștință se

— primesc în condiții favorabile în servicial institutului.

Abonamente la

„Gazeta Transilvaniei“,

se pot face ori și când pe timp mai îndelungat sau lunar.

Administ. „Gazeta Transilvaniei“.

TIPOGRAFIA A. MURĂȘAN, BRAȘOV & COM. BRAȘOV.